

[Viggo Starcke.]

både indviklet og vanskelig at benytte. Jeg beder den højtærede formand om tilladelse til et kort citat; det er en annonce, der stod i „Berlingske Tidende“ den 10. maj, for nogle få dage siden, med overskriften:

„Told-teknisk specialist. Brancheforening søger forbindelse med told-tekniker til gennemgang af det nye forslag til lov om ændring i lov om toldafgifterne m. m. Arbejdet strækker sig kun over kortere tid og vil blive godt betalt (honorarlønnet). Billet mrk. o. s. v.“

Dette er dog alligevel et tegn på, at det nye forslag også er indviklet, også er vanskeligt at benytte, og at det ville give anledning til en mængde ny administration og konsultation. Ville man endelig lave tekniske forbedringer, så burde man da først og fremmest finde alle de satser, som ikke giver nogen indtægt, men bare giver besvær, som ikke betyder noget, som f. eks. position 120, „herunder profilerede eller med huggede inskriptioner eller forsiringer forsynede uslebne eller slebne kalksten og uslebne andre sten“,

der fortoldes med 0,2 øre pr. kg, hvilket nu efter moden teknisk overvejelse sættes op til 0,4 øre pr. kg.

Kan ministeren give folketetinget noget skøn over, hvad det ville betyde som teknisk forbedring, hvis man gik over til frihandel, hvad det ville betyde af besparelser af toldpersonale, af toldbygninger, af toldkrydsere, af blanketter og papirer, af personale, som erhvervene må holde, af tid, ventepenge ved kørsel, transport og klaring, ærgrelser, smugleri, bestikkelser, forbrydelser og straf, hvilket alt sammen koster samfundet masser af penge. Først laver man dette mærkelige system, der frister folk til overtrædelser, dernæst ansætter man en mængde mennesker til at forhindre overtrædelserne eller opdage overtrædelserne og endelig nye instanser til pådømmelse og afstraffelse. Det er en dyr fornøjelse at få de 132 mill. kr. i statskassen. Hvor mange af disse millioner bliver der egentlig tilbage, når alle udgifter og omkostninger trækkes fra?

Det ærede medlem hr. Elgaard, venstres ærede ordfører, sagde, at det er nødvendigt, at staten, samfundet, beskytter forbrugerne, og at produktionen også må beskyttes mod unfair konkurrence udefra. Jeg har aldrig hørt, at det danske landbrug f. eks. krævede beskyttelse mod konkurrence udefra. Det danske landbrug har altid stået fast på, at det kunne klare sig selv. Jeg forstod på det ærede medlem hr. Elgaard, at det, han særlig sigtede til, var beskyttelse mod

dumping. Han henviste selv til artikel VI i GATT-overenskomsten, hvor dumping defineres som en lavere pris til udlandet end den, man får på hjemmemarkedet. Jeg vil gerne henvise til, at i en vis periode solgte Danmark sit smør til udlandet for 5 kr. 17 øre pr. kg, medens vi tog 6 kr. 50 øre på hjemmemarkedet. Var det dumping, som vi også skal beskyttes imod? Ellers vil jeg gerne rette det spørgsmål til det ærede medlem hr. Elgaard: Kan han nævne eksempler på, at der finder dumping sted til Danmark, og endvidere, hvor høje toldsatser eller hvilke andre foranstaltninger ønsker han gennemført til forhindring af dumping? Hvis de skal være effektive, skal de nemlig være af skyhøjde. Systemet med dobbeltpriser er også noget, man gerne vil til livs, men hvordan man så end indretter en toldlov, hvordan man så end indretter restriktioner, kan man ikke komme udlandets anvendelse af dette system til livs.

Det andet argument, som den højtærede minister anførte, var overgangen fra vægttold til værditold. Hvorfor ventilerer han ikke muligheden for overgang fra told til frihandel, sådan som hans partis program kræver det? Dette, at partiets program også kræver overgang fra vægttold til værditold, må da formodentlig kun gælde, så længe man har told. Det siges, at værditolden er demokratisk, fordi den dyreste vare, den dyreste kvalitet derigennem bliver beskattet højest. Dette er rigtigt, men der findes stadig massevis af varer under toldloven, som hver eneste familie, hvert eneste menneske bruger fra morgen til aften, fra vuggen til graven. Toldsystemet kan aldrig nogensinde blive demokratisk, det kan kun blive mere eller mindre udemokratisk.

Det er rigtigt, at en værditold automatisk vil følge priserne op og ned, således at tolden både fiskalt og handelspolitisk bliver ved med at have en virkning, som ministeren udtrykker sig, der svarer til den, som man tilstræbte, da tariffen blev fastlagt; det er omtrent samme betragtning, som da verden blev skabt. Hvorfor i alverden er det kun den skattemæssige side og den toldunderstøttelsesmæssige side, som skal holdes uforandret ved lov, hvordan så priserne udvikler sig? Hvis priserne stiger, så stiger også statens indtægtsbehov, siger ministeren. Ja, det er rigtigt, men hvis priserne stiger, så stiger de stakkels familiers indtægtsbehov også her i landet, og skal de så oven i købet have de højere afgifter, så bliver de pisket både med svøber og skorpioner. Jeg har aldrig kunnet forstå, at det skulle være netop et frihandelspartis, en liberaliseringsrege-